

Vaqif YUSİFLİ,
filologiya elmləri doktoru

**Elə yorulmuşam, elə bitmişəm
İçimdə alışıb sönmək qədər
Özüm öz köndümdə elə itmişəm
Küsüb bu dünyadan köçəcək qədər.**

İlk baxışda bir şeirin başlanğıcı sevgi həsrətini, bir qadın qəlbinin göynərtisini ifadə edir. Əsl həsrət, nigarançılıq, intizardan xəbər verirmiş kimi. Amma bu, sevgi şeiri deyilmiş.

**Ey şəhid ölkəmin şəhid balası!
Ay şəhid atası, şəhid anası!
Qarşında deməyə söz də tapmıram,
Ölüb xəcalətdən bitənə qədər.**

Bu misralar Aləmzar Sadiqqızınınındır. Onun bütün şeirlərinin içindən bir QƏM küleyi əsir. Ancaq bu qəm küləklərinin səmti müxtəlifdir. Gah Vətənin şəhid oğullarının məzarı üstə əsir, gah həyatın, gərdişin sıxıntılarında xəbər verir, gah da bir sevginin xatirələri üstə çökür. Gah da Vətənin igid oğullarını qələbəyə səsləyir.

**İndi ki qalxmısan, yalnız irəli,
Düşünmə geriyyə yolların qalıb.
Şuşaya çatmağa bircə addımın
Vətəni qucmağa qolların qalıb.**

Şərur rayonunun Aşağı Aralıq kəndində dünyaya göz açan Aləmzar heç özü də bilmədi ki, necə oldu ilk şeirini yazdı, "Azərbaycan qadını" jurnalına göndərdi və o şeir çap olunandan sonra kənddə hamı ona "şair qız" deməyə başladı. Sonra Bakıda kitabxanaçılıq texnikumunu bitirdi, tələbə ikən şairlərin məclislərində iştirak elədi, bir vaxt əsərlərini sevə-sevə oxuduğu Məmməd Arazı, Söhrab Tahiri, Cabir Novruzı gördü. Doxsanıncı illərdə ədəbi birliklərə meyli elədi, orada şeirlərini oxudu. Neçə illərdir mən də onun şeirlərini izləyirəm. Amma deyim ki, Aləmzar Sadiqqızı mətbuatda tez-tez çıxış eləmir. Çalışır ki, oxucuların ruhuna, qəlbine yatan şeirlərlə görüşə çıxsın. Şeir yazmaq onun üçün ruhi, mənəvi ehtiyacdən doğur. Son otuz ildə müasir poeziyada qadın yazarların sayı artır və təbii ki, onların arasında is-

ƏDƏBİ HƏYAT

tedadlı şairlər az deyil. Aləmzar Sadiqqızı da bu məsuliyyəti dərk etdiyi üçün şeirə ciddi yanaşır, hər şeirində təzə söz deməyə can atır.

**Sabaha sağ çıxardım...
Gecə ölən ruhumu
Sənə bağışlayıram.
Sənə gələn ruhumu
Hərdən bir az əzizlə
Azca ürəyinə bas.
Mən səni incidəndə
Məni ürəyindən as.**

Şeirdə obrazlı fikir nəzərə çarpır. Əsl şeir məhz fikirlə hissin, ağılla ürəyin vəhdətindən yaranır və Aləmzar Sadiqqızı

**Onsuz da ruhumu sıxır bu gecə
Bu gecə ağlayır gecənin üstə.**

Bu şeirdə "hava" və "gecə" sözlərinin təkrarı deyilən fikri qüvvətləndirir. Aləmzarın "darıxan" şeirlərində metaforalar silsilə təşkil edir. "Bu gün çox darıxır evim, eşiyim, Hər tərəf üstümə, üstümə gəlir. Od tutur sevincim alışır, yanır, Dərdim qol götürüb tüstümə gəlir"- məlumdur ki, ev-eşik darıxa bilməz, sevinc alışıb-yana bilməz. Amma bunlar "çevrilmədə" canlılar kimi qol götürə bilirlər, alışıb-yana bilirlər. Aləmzarın qoşmaları da onun bu şeir formasına yaradıcı yanaşmasına sübut ola bilər. Necə deyirlər: "köhnə havalarda" təzə bir avaz.

"BİR QADIN AĞLAYAR ÜZÜ PAYIZA"

**Sən mənim ömrümə yazılan sevinc
Bəs, nədən bu qədər kədər dadırsan?
Hər axşam qapqara gecə yeyirəm,
Bəs niyə içimdə zəhər dadırsan?**

**Sən yoxsan, həyatın nə mənası var?
Nə də dərdlərimin bir çarəsi var.
Könlümün yüz dərdi, yüz yarası var,
Ondanmı bu qədər nəhər dadırsan?**

**Aləmi tapmamış niyə itirdin?
Bu gözəl sevdanı necə bitirdin?
Ömrümə bu qədər mənə gətirdin,
Bəs niyə bu qədər hədəf dadırsan?**

Aləmzar bir sıra şeirlərində ayrı-ayrı şairlərin misralarını epiqraf seçir, həmin misranı şeirində aparıcı misra kimi işlədir. Nüsrət Kəsəmənlinin "Dəli bir ağlamaq keçir könlümdən" misrası ona yeni bir şeiri yazmağa ürekləndirib:

**Bir atəş kəsilib, min arzu susub,
Qarabağ sevincə tamarızı susub,
Gözlərim lal olub var olub varağın altda,
Dəli bir ağlamaq keçir könlümdən.**

**Aləmzarın "Bir qadın ağlayar üzü
payıza" şeirini oxudum və onun qəmini, kədərini, həyata bir qədər nostalji baxışını duydum. Amma hər bir qəmin içində də bir ümid var. Qarabağ həsrətini bitəcəyi günün ümidi, könül arzularının çiçəklənəcəyi ümidi.**

qızının bir çox şeirlərində bu, aydın nəzərə çarpır. Şəhid Azərbaycan döyüşçüsü, mayor Elnur Əliyevə həsr etdiyi şeirə diqqət yetirin:

**Ölümün üstünə atılan oğlan
Ölümdən yuxarı qalxdın, bildinmi?
Göyləri endirdin ayağın altda
Mələktək dünyaya baxdın,**

Aləmzar Sadiqqızının şeirlərində darıxan bir insanın hiss-həyəcanları öz əksini tapır. Darıxmaq həm tənhalıqdan doğur, həm də nəyəsə ümid eləməkdən. Şeirmizdə, xüsusilə, qadın yazarların şeirlərində darıxmaqdan çox danışılır. Ruhun sıxıntısını yaranır bu?

**Havadan vağzalı havası gəlir
Gəlir bu ömrümün havası üstə.**